

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 17/11
Люксембург, 8 март 2011 г.

Становище 1/09

Проектът за споразумение относно създаването на Съд за европейски и общностни патенти не е съвместим с правото на Европейския съюз

Съветът на Европейския съюз е изготвил проект за международно споразумение, което следва да се сключи между държавите членки, Европейския съюз и трети държави, страни по Европейската патентна конвенция¹, и цели създаването на съд, компетентен да разглежда спорове относно европейския патент и бъдещия патент на Общността. Този проект за споразумение се вписва в по-общата рамка на въвеждането на интегрирана система за европейския и общностния патент, като последният ще се издава от Европейското патентно ведомство. Понастоящем, въпреки че процедурата за издаване на този документ е една-единствена, европейският патент се състои от набор от национални патенти, всеки от които е подчинен на вътрешното право на посочените от притежателя му държави. За сметка на това бъдещият патент на Общността ще се отличава със своя единен и самостоятелен характер и ще поражда едни и същи правни последици в целия Европейски съюз. Той ще може да се издава, прехвърля, отменя или прекратява само на неговата територия.

С проекта за международно споразумение се въвежда Съд за европейски и общностни патенти, който се състои от първоинстанционен съд, включващ централно отделение, както и местни и регионални отделения, от апелативен съд и от общ секретариат.

При тези обстоятелства Съветът се обръща към Съда, за да поиска неговото становище относно съвместимостта на подготвяното споразумение с правото на Съюза².

Съдът посочва най-напред, че съгласно това споразумение Съдът за европейски и общностни патенти е институция, която се намира извън институционалната и правораздавателната рамка на Съюза. Той е организация със собствена правосубектност по силата на международното право. Проектът за споразумение му предоставя изключителни правомощия във връзка със значителен брой искове, предявени от частноправни субекти в областта на патентите, по-специално за исковете за нарушение или заплахата от нарушение на патенти, исковете за прекратяване на действието на патенти и някои искове за обезщетение за вреди или компенсация. В този смисъл **юрисдикциите на държавите членки са лишени от тези правомощия и затова запазват само правомощия, които не са от изключителната компетентност на Съда за европейски и общностни патенти.**

Съдът добавя, че при изпълнението на функциите си този съд е натоварен с тълкуването и прилагането на правото на Съюза. Съдът действително е приел, че международно споразумение, в което се предвижда създаването на съд, натоварен с тълкуването на разпоредбите на това споразумение, по принцип не е несъвместимо с правото на Съюза. Той е приел също, че

¹ Европейската патентна конвенция, подписана в Мюнхен на 5 октомври 1973 г., е договор, по който са страни тридесет и осем държави, сред които понастоящем всички държави — членки на Европейския съюз (с изключение на последния).

² В това производство участват 21 държави членки.

международно споразумение може да има отражение върху собствените му правомощия при положение, че са изпълнени основните условия за запазването на тяхната същност и че не е засегната автономията на правния ред на Съюза. Все пак за разлика от други международни правораздавателни системи, по отношение на които Съдът се е произнасял по-рано³, **Съдът за европейски и общностни патенти е натоварен с тълкуването и прилагането** не само на подготвяното международно споразумение, но и **на разпоредбите на правото на Съюза**.

Освен това Съдът приема за установено, че **създаването на този съд ще лиши националните юрисдикции от възможността, а когато са налице необходимите условия дори и от задължението, да сезират Съда с преюдициални запитвания** в областта на патентите, като се има предвид, че проектът за споразумение предвижда механизъм за преюдициално запитване, който запазва за Съда за европейски и общностни патенти възможността да отправя преюдициални запитвания като същевременно отнема тази възможност от националните юрисдикции.

Съдът обаче напомня, че съществуващата система установява пряко сътрудничество между националните юрисдикции и Съда в рамките на което последните участват активно в правилното прилагане и еднаквото тълкуване на правото на Съюза, както и в защитата на правата, предоставени от този правен ред на частноправните субекти. Следователно функциите, предоставени съответно на националните юрисдикции и на Съда са от основно значение за запазването на самото естество на правото на Съюза.

В това отношение Съдът напомня принципа, според който държава членка е длъжна да поправи причинените на частноправните субекти вреди вследствие на нарушения на правото на Съюза, за които тя носи отговорност, независимо от органа на тази държава, включително съдебен орган, чието действие или бездействие е довело до неизпълнението на задължения. По същия начин, когато национална юрисдикция е допуснала нарушение на правото на Съюза, Съдът може да бъде сезиран, за да се установи подобно неизпълнение на задължения по отношение на съответната държава членка.

Съдът обаче посочва, че **решение на Съда за европейски и общностни патенти, с което се нарушава правото на Съюза, не би могло да бъде предмет на производство за установяване на неизпълнение на задължения, нито да доведе до каквато и да е имуществена отговорност за една или повече държави членки**.

При това положение Съдът счита, че като предоставя изключителна компетентност за разглеждането на значителен брой иски, предявени от частноправни субекти в областта на патента на Общността, както и за тълкуването и прилагането на правото на Съюза в тази област на международен съд, който се намира извън институционалната и правораздавателната рамка на Съюза, подготвяното споразумение би лишило юрисдикциите на държавите членки от техните правомощия относно тълкуването и прилагането на правото на Съюза. Споразумението би имало отражение и върху правомощието на Съда да се произнася по отправените от националните юрисдикции преюдициални запитвания. По този начин **споразумението би засегнало поверените на институциите на Съюза и на държавите членки правомощия, които са от основно значение за запазването на самото естество на правото на Съюза**.

Поради това **Съдът стига до извода, че подготвяното споразумение за създаване на Съд за европейски и общностни патенти не е съвместимо с разпоредбите на правото на Съюза**.

³ Становище 1/91 от 14 декември 1991 г. и Становище 1/00 от 18 април 2002 г.

ЗАБЕЛЕЖКА: Държава членка, Европейският парламент, Съветът или Комисията могат да поискат становището на Съда относно съвместимостта на предвидено споразумение с Договорите. В случай на отрицателно становище от страна на Съда предвиденото споразумение не може да влезе в сила, освен ако не се нанесат изменения в него или не се преразгледат Договорите.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на становището е публикуван на уебсайта CURIA.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708